

Ó, se - šli Du - cha své - ho
Ať sr - dce z nás ka - ždé - ho

nám, Bo - že la - ska - vý!
k do - bré - mu na - pra - ví,

a - by se v nás ne-vlou-dil duch o - dpo - rný To - bě,

by žá-dný z nás ne-blou-dil, ško-dě tím sám so - bě.

2. Tvůj Duch ať nás uvodí v pravdu milou Tobě, / ať žádný z nás neškodí skrz lež a zlost sobě; / dar rozumu zdravého když nám ráčil dáti, / pomoz ho ke cti tvého jména užívatí.
3. Tvůj Duch budiž vždy jeho jasný osvětitel / a člověka bídneho mocný potěšitel. / Srdce čisté stvořiž v nás, utvrď nás v milosti, / bychom mohli i v zlý čas být v trpělivosti.
4. Když skrz smrt budeš chtítí nás odtud pozvati, / račiž nás podepříti v mdlobě Duch tvůj svatý. / Pomoz nám v udatnosti rychle zvítěziti, / by duch náš díl v radosti věčně mohl míti.